

Äärimmäistä kuumuutta

”Herra näki hyväksi, että häntä ruhjottiin, että hänet lävistettiin. Mutta kun hän antoi itsensä sovitusuhriksi, hän saa nähdä sukunsa jatkuvan, hän elää kauan, ja Herran tahto täyttyy hänen kauttaan.” (Jes. 53:10.)

Avaintekstit:

1. Moos. 22;
Hoos. 2:3-14;
Job 1:6-2:10;
2. Kor. 11:23-29;
Jes. 43:1-7.

Kun kuuluisan kristityn kirjailijan C. S. Lewisin vaimo oli kuolemassa, Lewis kirjoitti: ”Ei niin, että minulla olisi suurta vaaraa lakata uskomasta Jumalasta. (Niin luulen.) Todellinen vaara on siinä, että alan uskoa hänestä kauheita asioita. Johtopäätös, jota pelkään, ei ole ’Siispä Jumalaa ei loppujen lopuksi olekaan olemassa’, vaan ’Tällainen siis Jumala todella on.’” – *Muistiinpanoja surun ajalta*, suom. Anna-Mari Kaskinen (Helsinki: Kirjaneliö, 1995), s. 9.

Kun asiat käyvät todella tuskallisiksi, jotkut meistä hylkäävät Jumalan kokonaan. Toisilla on kiusaus Lewisin tavoin muuttaa käsitystään Jumalasta ja kuvitella kaikenlaisia pahoja asioita hänestä. Kysymys kuuluu: Kuinka kuumaksi ja tuskalaksi tilanne voi käydä? Kuinka suuren kuumuuden läpi Jumala voi riskillä panna kansansa kulkemaan toteuttaakseen aikeensa muovata meitä Poikansa kuvan kaltaisiksi (Room. 8:29, VKR)?

Viikon avainajatus: Miksi Jumala on valmis riskeeraamaan sen, että ne, joiden hän haluaa tuntevan ja rakastavan häntä, ymmärtävätkin hänet väärin? Kuinka pitkälle ajattelet Jumalan olevan valmis tulemaan väärinymmärretyksi saadakseen sinut muovattua Poikansa kuvan kaltaiseksi?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 30.7.2022

ABRAHAM TULIKO- KEESSA

Lue 1. Moos. 22. Täysin yllättäen ja ilman minkäänlaista selitystä Jumala pyytää Abrahamia uhraamaan tämän ainoan pojan polttouhrina. Voitko kuvitella, miltä Abrahamista on tunnutun? Oli inhottava ajatus, että pyhä Jumala pyytäisi ketään uhraamaan omaa poikaansa. Vaikka Abraham olisi ajatellut, että pyyntö oli hyväksyttävä, miten oli Jumalan lupaaman perinnön laita? Ilman poikaa lupaus ei voisi toteutua.

Miksi Jumala pyysi Abrahamia uhraamaan tämän oman pojan? Jos Jumala tietää kaiken, mikä tarkoitus pyynnöllä oli?

Jumalan pyyntö ja sen ajoitus eivät olleet sattumanvaraisia. Pyyntö oli suunniteltu aiheuttamaan syvintä mahdollista tuskaa, sillä "Jumala oli varannut Aabrahamille viimeisen ja ankarimman kokeensa annettavaksi vasta silloin, kun vuosien taakka painoi häntä raskaana ja hän kaipasi lepoon huolistaan ja vaivoistaan" (1AO 132). Oliko tämä mielipuolisen Jumalan laatima koetus? Ei laisinkaan, sillä "[a]nkaran koettelemuksensa tuskallisina päivinä hänen sallittiin kärsiä, jotta hän omasta kokemuksestaan voisi käsittää jotakin sen uhrin suuruudesta, jonka ääretön Jumala antoi lunastaakseen ihmisen" (1AO 137).

Kyse oli vain koetuksesta - Jumalan tarkoituksena ei koskaan ollut, että Abraham tappaisi poikansa. Tästä saamme tärkeän näkökulman siihen, miten Jumala joskus toimii. Hän voi joskus pyytää meitä tekemään asioita, joita ei koskaan haluakaan meidän saavan valmiiksi. Hän voi pyytää meitä menemään jonnekin, johon ei koskaan haluakaan meidän pääsevän perille. Jumalalle ei välttämättä ole tärkeää jonkin asian lopputulos, vaan se, mitä me opimme prosessissa sen muovatessa meitä uudelleen.

Jeesus saattoi ajatella juuri Abrahamin kokemusta sanoessaan juutalaisille: "Teidän isänne Abraham iloitsi siitä, että saisi nähdä minun päiväni. Hän näki sen ja riemuitsi." (Joh. 8:56.) Abraham olisi voinut jäädä paitsi tästä syvästä oivaluksesta, jos hän olisi sivuuttanut käskyn ikään kuin Paholaiselta tulleen. Avain siihen, että Abraham selvisi ja oppi läpi koko tämän prosessin, oli se, että hän tunsu Jumalan äänen.

Tunnetko Jumalan äänen? Mistä tiedät, että Jumala puhuu sinulle? Millä tavoin hän viestii tahtonsa sinulle?

KURITON ISRAEL

Kertomus Hooseasta sisältää joitakin hyvin voimallisia opeuksia meille. Hoosean tilanne on erikoinen. Hänen vaimonsa Gomer karkaa ja saa lapsia toisten miesten kanssa. Vaikka Gomer on seksuaalisesti uskoton, Jumala kutsuu Hooseaa ottamaan vaimonsa takaisin ja osoittamaan tälle jälleen täyttä rakkauttaan. Kertomus on tarkoitettu vertauskuvaksi Jumalasta ja Israelista. Israelilaiset olivat jättäneet Jumalan ja harjoittivat hengellistä haureutta muiden jumalien kanssa, mutta Jumala rakasti heitä yhä ja halusi osoittaa rakkautensa heille. Mutta katsokaa Jumalan keinoja!

Lue Hoos. 2:3-14. Mitä keinoja Jumala sanoo käyttävänsä vetääkseen Israelin takaisin luokseen? Miltä tällaiset kokemukset olisivat tuntuneet?

Hoos. 2:4, 5 _____

Hoos. 2:7-9 _____

Hoos. 2:10, 11 _____

Hoos. 2:12 _____

Kertomus nostaa esiin kaksi tärkeää asiaa siitä, miten koemme Jumalan, kun hän johdattaa meitä kääntymykseen. Ensinnäkin on olemassa vaara, ettemme tunnista, että kyse on Jumalan työstä. Kun Israel kävi läpi vaikeita ja tuskallisia vaiheita, heidän oli ehkä vaikea tunnistaa, että Jumala teki niissä työtään heidän pelastukseksi. Kun orjantappurat estävät meitä etenemästä tiellämme tai kun muurit nousevat eteemme niin, ettemme pysty jatkamaan poluillamme (Hoos. 2:8) – onko silloin kyse Jumalan ohjauksesta? Kun emme saa perustarpeitamme tyydytyksi tai meitä hävettää (Hoos. 2:11, 12) – voisiko meidän Isämme olla kaiken sen takana? Totuus on, että tuntuu aina meistä miltä tahansa, Jumala tekee aina työtään johtaakseen meitä kääntymykseen, sillä hän rakastaa meitä hyvin paljon.

Toiseksi olemme vaarassa ymmärtää Jumalan väärin, kun hän tekee työtään. Saatamme tunnistaa, että Jumala on työssään tässä, mutta emme pidä siitä, mitä hän tekee. Kun tuntemme itsemme loukatuiksi ja noloiksi, on helppo syyttää Jumalaa julmuudesta – siitä, ettei hän puutu asioihin tai väliä. Jumala tekee kuitenkin aina työtään uudistaakseen meitä rakkautensa avulla.

Lue Hoos. 2:16-25. Mitä katkelma paljastaa Jumalasta?

**JUMALAN
PALVOMINEN
AUTTAA
SELVIYTY-
MÄÄN**

Lue Job 1:6-2:10. Mikä aiheutti Jobin kärsimykset?

Tässä on jotakin hämmästyttävää. Enkelit tulevat tapaamaan Jumalaa, Paholainen heidän mukanaan. Jumala kysyy Paholaiselta, missä tämä on ollut, ja Paholainen vastaa, että on "kuljeksanut pitkin ja poikin maita mantereita" (Job 1:7). Sitten Jumala kysyy: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin?" (Job 1:8.) Kysymys itsessään ei ole merkittävä; merkittävää on kysymyksen esittäjä. Paholainen ei esitä Jobia tutkinnan kohteeksi, vaan Jumala. Tietäen tarkalleen, mitä seuraa, Jumala nostaa Jobin Paholaisen huomion kohteeksi. Alhaalla maan päällä Jobilla ei ole aavistustakaan siitä, kuinka kuumat paikat hänen osakseen pian tulevat. On hyvin selvää, että Jobin kärsimykset ovat Paholaisen aiheuttamia, eivät Jumalan, mutta samalla on myös selvää, että Jumala antaa nimenomaisen lupansa Paholaisen tuhota Jobin omaisuuden, lapset ja fyysisen terveyden. Jos Jumala kerran antaa luvan Jobin kärsimyksille, mitä eroa on sillä, onko kärsimysten varsinaisena toimeenpanijana Jumala vai Paholainen? Miten Jumala voi olla vanhurskas ja pyhä, kun hän aktiivisesti sallii Paholaisen aiheuttaa Jobille sellaista tuskaa? Oliko tämä erityistapaus, vai kuvaako se tapaa, jolla Jumala toimii meidänkin kanssamme tänä päivänä?

Lue Job 1:20, 21. Miten Job reagoi koettelemuksiinsa?

Kärsimykseen voi reagoida kahdella tavalla. Voimme katkeroidua ja kantaa vihaa kääntäen selkämme Jumalalle, jota emme usko olevan olemassakaan tai jonka ajattelemme olevan julma; tai sitten voimme pitää Jumalasta kiinni entistä tiukemmin. Job käsittelee onnettomuuttaan pysymällä Jumalan läsnäolossa ja palvomalla häntä.

Saamme näistä jakeista Jumalan palvontaan kolme näkökulmaa, jotka voivat auttaa meitä ahdingoissamme. Ensinnäkin Job hyväksyy avuttomuutensa ja tunnustaa, ettei hänellä ole oikeutta vaatia itselleen mitään: "Alastomana minä tulin äitini kohdusta, alastomana palaan täältä." (Job 1:21.) Toiseksi Job tunnustaa, että Jumalalla on edelleen kaikki hallinnassa: "Herra antoi, Herra otti - -." (Job 1:21.) Kolmanneksi Job vielä lopuksi vahvistaa uskonsa Jumalan oikeudenmukaisuuteen: "- - kiitetty olkoon Herran nimi!" (Job 1:21.)

TOIVO AUTTAA SELVIYTY- MÄÄN

Lue 2. Kor. 1:8, 9.

Jumalan valitsemana apostolina Paavali oli kestänyt enemmän kuin useimmat muut. Häntä ei silti ollut nujerrettu. Päinvastoin hän ylisti Jumalaa yhä enemmän. Lue Paavalin luetelo hänen vaikeuksistaan: 2. Kor. 11:23–29. Lue sitten 2. Kor. 1:3–11.

2. Kor. 1:4 Paavali sanoo, että syy Jumalan armahtavalle lohdutukselle on se, että "me häneltä saamamme lohdutuksen voimalla jaksamme lohduttaa muita ahdingossa olevia". Missä määrin kärsimys voi olla kutsu Jumalalta saatuun tehtävään? Kuinka voisimme olla valppaampia havaitsemaan tämän vaihtoehdon?

Jumala haluaa kauttamme hoitaa kärsiviä ihmisiä. Hän voi siis sallia meidän ensin kokea samantapaisia kipuja. Sitten voimme tarjota Jumalan myötätunnosta ja lohdutuksesta vakuuttavaa rohkaisua, ei teoreettiselta pohjalta, vaan kokemuksemme perusteella. Tämä periaate löytyy myös Jeesuksen elämästä (Hepr. 4:15).

Paavali ei kuvaile vaikeuksiaan siksi, että säälisimme häntä, vaan jotta tietäisimme, että silloinkin kun olemme syvissä vesissä, Isä voi yhä puuttua asioihin ja tarjota myötätuntoaan ja lohdutustaan. Voimme olla epätoivoisia elämämme suhteen, saatamme jopa kuolla, mutta ei ole syytä pelkoon, sillä Jumala opettaa meitä luottamaan häneen - Jumalaamme, joka "herättää kuolleet" (2. Kor. 1:9).

Paavali keskittyy edelleen julistamaan evankeliumia tietäen, että Jumala pelastaa hänet myös tulevaisuudessa. 2. Kor. 1:10, 11 Paavali mainitsee kolme asiaa, jotka auttavat häntä pysymään lujana. 1) Hänellä on todisteet Jumalan aiemmasta toiminnasta: "Tällaisesta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät, ja niin hän pelastaa vastedeskin." (2. Kor. 1:10.) 2) Paavali on päättänyt keskittää ajatuksensa Jumalaan: "- - häneen me olemme panneet toivomme, että hän vielä vastakin pelastaa[.]" (2. Kor. 1:10, VKR.) 3) Pyhien jatkuvat esirukoukset: "[K]un tekin autatte meitä rukouksellanne." (2. Kor. 1:11.)

Mitä sellaista opit Paavaliilta, joka auttaa sinua olemaan lankeamatta itsesääliin kamppailujesi keskellä?

ÄÄRIM- MÄISTÄ KUUMUUTTA

Olemme tutkineet esimerkkejä tulikokeista, joita Jumala käyttää saadakseen elämässämme aikaan puhtautta ja Kristuksen kaltaisuutta. Jotkut saattavat katsoa esimerkkejä ja tehdä sen johtopäätöksen, että Jumala on ankara ja vaativa piiskuri. Toiset taas saattavat sanoa: ”Tiedämme, että Jumala haluaa meille hyvää, mutta näissä esimerkeissä ei näy huolenpito eikä rakkaus. Jumala näyttää pikemminkin kiusaajalta. Hän ottaa tahallaan päämääräkseen järjestää meidät vaikeisiin paikkoihin, emmekä me voi asialle mitään.”

On totta, että niin kauan kuin elämme tässä synnin täytämässä maailmassa, ymmärrämme vain vähän siitä, miksi asioita tapahtuu. Taivaassa ymmärrämme paremmin (1. Kor. 4:5; 1. Kor. 13:12), mutta toistaiseksi meidän on elettävä siinä jännitteessä, että uskomme Jumalan olevan läsnä ja pitävän meistä huolta, vaikka asiat eivät aina tunnukaan mukavilta. Jesaja kuvaa jännitettä hyvin.

Lue Jes. 43:1-7. Jakeessa 2 Jumala sanoo, että hänen kansansa joutuu kulkemaan ”vesien halki” ja ”tulen lävitse”. Ilmaisut ovat kuvakieltä äärimmäisistä vaaroista, mutta kenties niillä samalla viitataan Punaisenmeren ja Jordanin ylityksiin, jotka olivat pelottavia hetkiä, mutta kuitenkin hetkiä, jotka tasoittivat tien uuteen elämään. Voisi olettaa, että Jumala sanoisi suojelevansa kansansa tällaisilta vaaroilta ja johtavansa heitä helpompia reittejä. Kuten paimen psalmissa 23, hän kuitenkin sanoo, että kun vaikeita aikoja tulee, Jumalan kansan ei tarvitse olla hädissään, sillä hän on heidän kansaan.

Katso taas Jes. 43:1-7. Kirjoita ylös eri tavat, joilla Jumala vakuuttaa kansaansa lohdutuksestaan uhkavien vesien ja tulen aikoina. Millaisen kuvan saat Jumalasta? Mihin lupauksiin voit itse vedota?

Voimme tiivistää Jumalan tulikokeet kolmella tavalla. Ensimmäkin Jumalan aiheuttaman äärimmäisen kuumuuden tarkoitus ei ole tuhota meitä vaan meidän syntimme. Toiseksi sen tarkoitus ei ole tehdä meitä onnettomiksi vaan puhtaiksi, sellaisiksi kuin meidät luotiin. Kolmanneksi Jumalan huolenpito meistä on jatkuvaa ja hellää - hän ei koskaan jätä meitä yksin, tapahtuipa meille mitä tahansa.

Mitä seuraavat jakeet opettavat Jumalan luonteesta? Ps. 103:13, 14; Matt. 28:20; 1. Kor. 10:13; 1. Piet. 1:7.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 129-139 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 126-135, ja *Testimonies for the Church*, osa 5, s. 315-319.

"Jumala on aina koetellut kansaansa ahdistusten ahjossa. Sen kuumuudessa kuona erottuu kristillisen luonteen aidosta kullasta. Jeesus valvoo koetta. Hän tietää, miten arvokasta metallia on jalostettava, jotta se voisi heijastaa hänen rakautensa säteilyä. Jumala kasvattaa palvelijoitaan läheisin, syvälle käyvin koetuksin. Hän näkee eräillä olevan kykyjä, joita voidaan käyttää hänen työnsä edistämiseen, ja näitä henkilöitä hän koettelee. – Hän osoittaa heille heidän heikkoutensa ja opettaa heitä turvautumaan häneen –. Näin hänen tarkoituksensa toteutuu. Saatuaan näin kasvatusta ja harjoitusta he ovat valmiit täyttämään sen suuren tarkoituksen, jota varten he ovat saaneet kykynsä." (1AO 112, 113.)

"Jos meitä Jumalan kaitselmuksen alla kutsutaan kestämään koettelemuksia, hyväksykäämme risti ja juokaamme katkera malja muistaen, että Isän käsi pitää maljaa huulillamme. Luottakaamme häneen niin pimeydessä kuin päivänvallossakin. Emmekö voi uskoa, että hän antaa meille kaiken meidän parhaaksemme? – Miten voimme kärsimyksen yössäkiän kieltäytyä nostamasta sydäntämme ja ääntämme kiitolliseen ylistykseen, kun muistamme sen rakkauden, joka meitä kohtaan on osoitettu Golgatan ristillä?" (5T 316.)

Keskustelunaiheita:

1. Joku tutkisteluryhmästänne voisi kertoa oman kokemuksensa, jossa hänen uskoaan koeteltiin, jos ei aivan Abrahamin tavoin, niin kuitenkin melko voimakkaasti. Mitä voitte oppia tämän henkilön kokemuksesta, hänen onnistumisistaan tai epäonnistumisistaan?

2. Kertaa Kristuksen elämän viimeiset tapahtumat 24 tunnin ajalta ennen hänen ristinkuolemaansa. Millaisia äärimmäisiä kokemuksia hänellä oli? Miten hän kesti ne? Mitä periaatteita voimme löytää hänen esimerkistään ja miten voimme soveltaa niitä itseemme, kun olemme oman tulikokeemme keskellä?

3. Keskustelkaa siitä ajatuksesta, miten me kärsimyksemme kautta voimme auttaa toisia, jotka kärsivät. Vaikka ajatus olisi kuinka totta tahansa, millaisia ongelmia siihen voi liittyä?

4. Miksi on tärkeää luottaa Jumalaan huonoina aikoina?